

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 279/2024
15.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.150/22 од 26.10.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.36/23 од 13.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 15. марта 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.150/22 од 26.10.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.36/23 од 13.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К бр.150/22 од 26.10.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 12.09.2022. године до 26.09.2022. године. Истовремено је одређено да ће се казна на коју је окривљени осуђен извршити тако што ће је издржавати у просторијама у којима станује, у ..., село ..., уз електронски надзор, те да за време издржавања казне не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, те да уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 87. став 1. КЗ, у вези члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде на име трошкова кривичног поступка, уплати паушални износ од 10.000,00 динара, у корист буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.36/23 од 13.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Златана Куртовића, а пресуда Основног суда у Сјеници К бр.150/22 од 26.10.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Златан Куртовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд у изреку пресуде, уместо навода „немајући овлашћења за трговину набавио робу у већој вредности у сврху продаје ... ставио у промет производе чији је промет ограничен“ унео речи „неовлашћено ставио у промет производе који се сматрају акцизним производима“, на који начин је повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, стављајући га у тежи процесно-правни положај, јер је оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу од оне за коју је оптужен.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оценио је неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, односно веће „криминалне количине“ окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, супротно наводима захтева, то није учињено, имајући у виду да је оптужним актом окривљеном стављено на терет извршење два кривична дела, и то кривичног дела недозвољена трговина из члана 235. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, извршених у стицају, па како је правноснажном пресудом оглашен кривим само због једног кривичног дела – из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да је оптужни акт измењен на штету окривљеног и да је оглашен кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу од оне за коју је оптужен.

При томе чињеница да је првостепени суд у изреку пресуде унео речи „неовлашћено ставио у промет производе који се сматрају акцизним производима“, уместо навода „немајући овлашћења за трговину набавио робу у већој вредности у сврху продаје ... ставио у промет производе чији је промет ограничен“, по оцени овога суда, оптужба није прекорачена, обзиром да измена чињеничног описа кривичног дела у изреци побијане пресуде није извршена на штету окривљеног, већ је суд изреком пресуде само ускладио чињенични опис предметног кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у границама чињеница и околности на којима се оптужни акт заснива.

Стога се, по оцени овога суда, поднетим захтевом неосновано указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Неосновано се истим захтевом истиче и да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да у изреци пресуде нису наведени конститутивни елементи бића кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који се односи на радњу окривљеног да предметну акцизну робу – цигарете, набавља ради даље продаје, односно њиховог преношења ради даље продаје.

Наиме, бранилац окривљеног је истоветне наводе већ истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Виши суд у Новом Пазару, као другостепени, оценио је ове жалбене наводе неоснованим и на страни 3, став 4, 5 и 6 и страни 4, став први и други изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепена пресуда није донета уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне, те на исте у смислу члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Најзад, поднетим захтевом бранилац окривљеног указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, истицањем да је примена мере безбедности одузимања предмета из члана 87. КЗ могућа једино уколико се ради о

предметима који су употребљени, или су били намењени за извршење кривичног дела, или су настали извршењем кривичног дела, па како у конкретном случају предметно возило није употребљено нити намењено за извршење кривичног дела, то није било места изрицању ове мере према окривљеном.

Ни ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нису могли бити прихваћени као основани, имајући у виду да је истоветне наводе бранилац већ истицао у поднетој жалби, изјављеној против првостепене пресуде, па како је другостепени суд нашао да су и ови жалбени наводи неосновани и о томе на страни 5 став први, други, трећи и четврти своје одлуке, дао јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепени суд правилном применом одредаба чланова 87. КЗ и члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, према окривљеном изрекао меру безбедности одузимања путничког моторног возила, које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге и упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић